

ژیانی ئەم دنیایه بیجگه له سه رگه رمی و کایه و گه پ و یاری شتی تر نییه، به راستی خانووی ناخیرهت جیی ژیانه، نه گه ر بیانزانیسا ﴿۶۴﴾ جا کاتی که سواری که شتی و گه میسه ک بوون، خوا بانگ ده کهن له کاتی که دینی خویان بو شه و پاک کردووه، جا کاتی که توانی برده به ژ و ویشکایی و رزگاری کردن هیمان هاوبهش بو خوا داده نین ﴿۶۵﴾ با شه و نیشانانی که به وانمان داوه حاشا و ئینکاری بکهن و له ژیان له زهت بیهن و راییۆیرن، جا له پاشان ده زانن ﴿۶۶﴾ ئایا نه بیانزانیوه مه که که مان کردۆته جیگایه کی هیمن و شه من، له حالیکه له ده وره بهری شه وی (له ده ره وهی مه که که) خه لک ده رپیندری، ئایا دیسان پروا به بووچ دین و نیعمه تی خوا ئینکار ده کهن؟ ﴿۶۷﴾ چه که سی له وه سته مکارتره که درۆ به دم خواوه هه لده به سته ی یا کاتی هه قی بو هات به درۆی داننه؟ ئایا جیگای خوانه ناسان جه هه نده م نییه (و نابجی بخه یینه دۆژهه) ﴿۶۸﴾ که سانی که له رپگای ره زای خوا خه باتیان کردووه، به راستی خومان رینۆینیان ده که یین، خوا له که ل چاکانه ﴿۶۹﴾

سوورهی رۆم ۶۰ ئایه ته

سوورهی رۆم له مه که که هاتۆته خواری و به (بسم الله) وه ۶۰ ئایه ته.

به ناوی خوی به خسه ر و دل لاوین

ئه لف - لام - میم ﴿۱﴾ رۆمیان تیشکان (ئیشاره به تیشکانی رۆمیان به دهس ئیرانیان له ساله کانی ۶۱۳ و ۶۱۴ زایینی دا) ﴿۲﴾ (ئه م تیشکانه) له نیزی که ترینی که وشه نی شه م سه رزه وییه (سووریه و فه له ستین پرووی داوه) و دوا ی شه م ژیر که و تنه یان به زووی جاری کی دیکه سه ر ده که ون ﴿۳﴾ له ماوه ی چه ند سال، (که متر له ده سال) پیش شه و تیشکانه و له دوا یه شدا هه موو کار کاری خودایه له و پۆژدها پرواداران خو ش حال دهبن ﴿۴﴾ به هۆی یارمه تی به یاریده له خودا وه، هه ر کهس که خوا بیه وی یارمه تی شه دا، هه ر شه ویشه فره به ده سه لات و دل لاوین ﴿۵﴾

ئه مه شتی که خوا به ئینی داوه، لئی په شیمان نایبتهوه، به لām زۆربهی خه لک نازانن ﴿۶﴾ ئه وانه ته نیا رواله تی له ژیا نی دنیا ده زانن و هیچ ناگایشیان له پاشه رۆژه که نییه - (له سالی ۶۱۴ زایینی تا ۶۲۸ بۆ ماوهی ۱۴ سال جهنگی ئیران و رۆمی شەرقی دهوامی بووه، له ۶۱۶ شه هه ربه راز و شاهینی ئیرانی بۆ رۆمی شەرقی هێرشیان برد و به رده سیان کرد، به لām هێرقلی رۆمی دوا ی خۆگرتنه وه له ۶۲۲ هێرش هینایه سه ر ئیران و له سالی ۶۲۸ خوسره په رۆیزی کوردی ساسانی شکاند و خه لک خوسره و په رۆزیان لابرده و شیرۆیه یان له جیی دانا و پیغه مبه ریش له ۵۷۱ زایینی له دایک بووه و له ۶۰۱ بۆته پیغه مبه ر) ﴿۷﴾

ئایا ئه وانه له دلّی خۆیاندا بیریان نه کردۆته وه که خوا ئاسمانه کان و زه وی و ئه وه ی له نیوان ئه و دووانه دایه، ته نیا به هق و نه زم و بۆ ماوه یه کی دیاری کراو خه لقی کردون و ئافراندوونی زۆری له خه لک بیان وایه که له رۆژی به ریدا له گه لّ خوا رووبه روو ده بن و حاشا له وه ده که ن ﴿۸﴾ ئایا به سه ر زه ویدا نه رۆیشتون (جیهانگه رییان نه کردوه)، تا ببینن که سه ره نجامی ئه وانه ی به ره لوان سوون چلۆنه؟ ئه وانه هێزیکسی پتر له مانیان هه بسو زه وییان کیلا و ئاوه دانتریشیان کرده وه، پیغه مبه ره کانیا ن به به لگه کانی روونه وه هاتنه لایان (به لām ئه وانه ئینکاریان کرد و سزای خۆیان دی)، جا خوا قهت غه در له وانه ناکا، به لām ئه وان خۆیان غه دریان له خۆیان کردوه ﴿۹﴾ له پاشان سه ره نجامی که سانێ که کاری به دفه رییان ده کرد، که یشته شوینی که ئایاتی خویان به درۆ خسته وه و هه نه ک و گه پ و گالته یان پێ کرد ﴿۱۰﴾ خوا به دی هینانی (مرۆف) ده سپێ ئه کا و له پاشان ده یانگێرپیتته وه (ده یانمرینی)، له پاشان ئیوه بۆ لای ئه و ده گه رپیندینه وه ﴿۱۱﴾ ئه و رۆژه مرۆ زیندوو ده کرینه وه تا وانباران کز و ماتن و دژ داده مینن و مه قیان ده رنایی و کړوکپن ﴿۱۲﴾ ئه وشتانه ی کردبوویانه هاوبه ش بۆ خوا تکیا ن بۆ ناکه ن و له و شه ریکانه ش ده که ونه حاشا ﴿۱۳﴾ رۆژی که رۆژی په سلان و قیامهت دادی (خه لک) له یه کتر جیا ده بنه وه ﴿۱۴﴾ جا ئه وانه ی که بر وایان هینابوو کاری چاکیان کردوه، له باغچه ی به هه شتدا شاد و خۆشحالن ﴿۱۵﴾

ئەوانەى خودايشيان نەناسىوہ و بە نىشاكانى ئىمە (خو) و پروبەروو بوونى رۆژى بەرى بى باوہر بوون، دەيانھىننە پىش بۆ ئازاردان ﴿۱۶﴾ جا پەسنى خوا بلىن، لە كاتىكدا كە دەچنە نىو شەو و لەو دەمە كە رۆژ دەكەنەوہ ﴿۱۷﴾ سپاس تايبەتى ئەوہ لە ئاسمانەكان و لە زەويدا و پەسن بۆ ئەوہ لە كاتى شەودا و لە دەم و كاتى نىوہرودا ﴿۱۸﴾ (خو) زىندوو لە مردوو دەردىنئى و مردوو لە زىندوو، زەوئىش دواى مەرگ گيانى وەبەر دىنئىتەوہ: بەم جۆرەش لە گۆر دەھىندىنە دەرى ﴿۱۹﴾ لە نىشانەكانى ئەو ئەمەيە كە ئىوہى لە خاك ئافراندووہ و دروسى كردووہ، لە پاشان بوونە مرۆ و لەسەر زەوى بلاو بوونەوہ ﴿۲۰﴾ لە نىشانەكانى ئەو ئەمەيە كە لە جنسى خۆتان بۆ ئىوہ خىزانى خەلق كرد (ئاوجوت) تا لە پال ئەواندا بحەسىنەوہ و ئارام بگرن، خۆشەويستى و ئەوينى خستە نىوانتان، لەمەدا نىشانەكەلىك بۆ تاقمى كە بىر دەكەنەوہ ھەيە ﴿۲۱﴾ ھەر لە نىشانەكانى ئەوہ بەدىھىنانى ئەم ئاسمانان و زەويىيە و ويكەنەچوون و لە يەك نەچوون و جياوازى زمانەكانى پى ئاخافتنتان و رەنگ و پرووتان، لەمەدا نىشانەكەلىك بۆ زانايان ھەيە ﴿۲۲﴾ لە نىشانەكانى ئەوہ خەوتنى ئىوہ بە شەو و رۆژ و كەرانتان بۆ دەس خستنى رسق و رۆژى كە ھەر لە سايەى خوايە، لەمەدا نىشانەكەلىك ھەيە بۆ تاقمى كە گوئيان ژنەوايە ﴿۲۳﴾ لە نىشانەكانى ئەوہ كە بەرق (و بريسكە) تان نىشان ئەدا كە ھەم ھۆى ترسە و ھەم ھۆى ھىوايە (ترس لە ھەورەبريسكە و ھىوا بە بارىنى باران) و لە ئاسمانەوہ ئاوى (باران) دەتيرى و دەبارىنئى كە زەوى دواى مردن بە ھۆى ئەو بارانەوہ دەبووئىنئىتەوہ، لەمەدا نىشانەكەلىك ھەيە بۆ ئەوانەى كە ئەقلى خويان دەخەنە كار ﴿۲۴﴾

له نيشانه كانى ئه وه كه ئاسمان و زهوى به فهرمانى ئه و راهستان، له پاشان كاتى (له رۆژى بهریدا) له م زهوييه وه ههركا تهنيا يه كجار، بانگتان دهكهن، له ناكاو هه مووتان له گۆر دینه دهرى (له دهشتى مه حشه هازر ده بن) ﴿۲۵﴾ هه تاييه تى ئه وه كر و سازدراوى خوايه؛ هه موو ئه وانى كه له ئاسمانه كان و زهويدان، هه موو بۆ ئه و خۆ به كه مزان و فهرمانبه رن ﴿۲۶﴾ هه ر خۆى ئه و خه لكه وه دى دى ئى، له پاشان ده يگريته وه و ئه م كاره بۆ ئه و ئاسانتره، له ئاسمانان و زهويدا نمونه ي باشتري ن ئاكار لاي خوايه، هه ر ئه ويشه فره زانا و له كارزان ﴿۲۷﴾ خوا مه سه ليكى له خۆتان بۆ ئىوه هيئا وه ته وه: ئايا (ئه گه ر به نده يه كتان بووبخ) ئه م مه ملووكانه تان قه ت هاوبه شى ئىوه بوون له و بژيو و رسق و رۆزيبانه ي كه به ئىوهم دابوو، به جوړى كه له وه دا به رانبه ر بن؛ له وان ده ترسن كه بى ئىجازه به ويته ي سه ربه خۆ خه رجى بكه ن، هه روه كوو ترستان له يه كتر هه يه، ئا به م جوړه خوا نيشانه كانى خۆى پوخت و پاراو بۆ كه سانى كه ئه قلى خۆيان ده خه نه كار به يان و شى ده كاته وه ﴿۲۸﴾ (نا) به لكوو خۆيان ئه وانى ناحه قيان كرده وه، به دوای ئاره زوى بى زانست و بى ئاگادارى كه وتوون، جاچ كه سى ئه توانى ئه وانه كه خوا لارپى كرده ون، رپنوئى بكا، بۆ ئه وان يار و ياوه رپك نييه! ﴿۲۹﴾ تۆ هه ر روو له م دینه پاكه بكه ئايينيكي بنه رپتسيه و له سروشتا خوا مرۆى هه ر بۆ يه كتاپه رستى به دى هيئا وه، ئافراندى و كارى خوايش كۆراني به سه ردا نايى، هه ر ئه مه يه دىنى راست و پته وه، به لام زۆربه ي ئاپۆره ي خه لك نازانن ﴿۳۰﴾ تۆ به كارانه بۆ لاي خوا بگه رپنه وه و له و بترسن و نوپژ بكه ن و له وانه مه بن كه شه ريكيان بۆ دانا وه ﴿۳۱﴾ (واتا): له وانه مه بن كه دىنى خۆيان له تله ت كرد و بوونه ده سه ده سه و هه ر ده سه يى به بىر و باوه رى خۆيان دلپان خۆشه ﴿۳۲﴾

ههرده می نازاری بگاته مرۆف، هاوار بو پوره رینه ریان ده بن و ده گه پینه وه لای نه و (تۆبه ده کهن)، له پاشان ههرده می رهحه تێ له خۆی به وان بچێژی، له ناکا و تاقمی له وانه هاویه ش بو پوره رینه ریان دانه نین ﴿۳۳﴾ جا با نيعمهت گه لی که ئیمه به وانمان داوه، ئینکاری بکه ن و دایپۆشن و (له نيعمهتی دنیا هه رچی ده توانن) له زهت ببه ن و باش پرایبویرن، جا به زوویی ده زانن (که ئاکامی ئه م حاشا لی کردنه چلۆن ده بی) ﴿۳۴﴾ یا نه وه ی به لگه یه کمان بو ناردوون که له باره ی نه وشتانه ی نه وان ده یکه نه شه ریکم، قسه ده کا؟ ﴿۳۵﴾ هه رکاتێ رهحه تێ به مرۆف بچێژین شاد نه بن و هه رده می دهد و نازاریکیان له بهر کرده ی خراپیان پی بگا، له ناکا و بی هیوا و هیوا بر ده بن ﴿۳۶﴾ ئایا نه یانزانی که خوا رسق و رۆزی بو هه رکهس که بیه وی زیاد یا کهم ده کا، له مه دا نیشانه گه لی هه یه بو هۆزی که بر وا دینن ﴿۳۷﴾ جا که وایه ماف و به شی نێزیکان و هه ژاران و له رێگا ماوان بده، ئه مه بو نه وانه ی که ره زای خویان ده وی باشتره، ئه م جو ره که سانه رزگارن ﴿۳۸﴾ نه وه ی به ناوی رېبا (سوود) ده یده ن تا له ما لی خه لک زیاد بی، لای خوا هه یچ زیاد ناکا (و بی به ره که ته)، (به لام) نه وه ی به ناوی زه کات له رێگای خوا نه یده ن و ده تانه وی خودا له خۆتان رازی بکه ن، فره تران پی ده گاته وه؛ (ههروه کوو دياره پاچمهی ئه م پاژه تۆزی نازاده و دوور له له فزه: هۆی نه مه ییش ئیلتیفاتیکه، له ئایه ته که دا هه یه و ئیلتیفاتیش، ههروه کوو له زمانی عه ره بیدا هه یه له زمانی کوردیدا نییه.) ﴿۳۹﴾ خوا زاتیکه ئیوه ی دروس کرد و جا رسق و رۆزی پی داون، له پاشان ده تانمرینی و نه وسا زیندووتان ده کاته وه، ئایا هه یچ یه ک له و هاویه شانه که بو خواتان دانه نا، شتی له م جو ره کارانه یان له ده سدئ، خوا پاک و بهرز و به ریبه له وه ی ده یکه نه هاویه شی ﴿۴۰﴾ خراپه و کهنده کاری له وشکانی و به ژ و زه ریادا له بهر کارگه لی که خه لک نه نجامیان داوه ئاشکرا بووه، خوا ده یه وی سزای هه ندئ له کرد وه ی نه وانه به وان بچێژینی، به لکوو (بو لای هه ق) بگه پینه وه ﴿۴۱﴾

بَلّی: به زهویدا بگهړین، جا بنوارن که سه ره نجامی که سانجی که له بهرا بوون چیمان به سه هات که زۆربه یان شهریکیان بۆ خوا دانابوو ﴿۴۲﴾ ده سا روو بکه ئه و دینه پایه داره، بهر له و رۆژهی که خوا بریاری داوه و ههر وه دی دئ، له و رۆژه دا بلاوهی ده که ن ﴿۴۳﴾ هه رکه س حاشای له خوا کردبێ به زیانی خۆیه تی، ئه وانهی کاری چاکیان کردوو (پاداشی خوا) بۆ خۆیان ناماده ده که ن ﴿۴۴﴾ تا که سانجی که بروایان هی ناوه و کاری چاکیان کردوو له چاکه ی خۆی پاداشیان بداتئ، خوا ناشکوری کارانی خۆش ناوی ﴿۴۵﴾ له نیشانه کانی ئه و ئه مه یه که بای مزگینیدهر ده نییرئ تا به زهیی و ره حمه تی خۆی به ئیوه بچیتئینئ تا که مییه کان به فه رمانی ئه و برۆن و رسق و رۆزی له و بخوازن تا به لکوو شوکرانه بژیر بن ﴿۴۶﴾ بهر له تۆیش پیغه مبه رانی کمان بۆ لای هۆزه کانیان ناردوو، جا به لگه ی روونیان بۆ هی نان (به لام په ندی ئه وان سوودی بو یان نه بووه، جا له وانهی تاوانیان کردبوو تۆ له مان لئ سه ندنه وه (و یارمه تی بروادارانیشمان دا)، یارمه تی دانی برواداران مافی که له سه رمان ﴿۴۷﴾ خوا زاتی که با ده نییرئ تا هه ورکه لئ بینیته بزواندن، جا له هه وادا هه ر جوړ که بیه وی پان و بلاویان ده کاته وه گه وائ که و الیشیان ده کا، جا له وده مه یدا ده نکه ده نکه ی باران ده بینئ که له لابه لای ئه و (هه ور)ه دیته ده ری، جا هه رکاتئ بۆ هه رکه سی له به نده کانی (یا بۆ هه ر شویتئ) که بیه وی ئه و (بارانه ژیان هی نه ره ی) پی ده گه یینئ، جا شاد ئه بن ﴿۴۸﴾ ئه که رچی بهر له وه ی بارانیان به سه ردا ببارئ، بی هیوا بوون ﴿۴۹﴾ جا بنواره شوینه وارانئ ره حمه تی خوا که چلۆن زهوی دوای مردن و شیایوی له ده س دانی روه ک زیندوو ده کاته وه، ئه و خواجه زیندوو که ره وه ی مردوو انیشه و هه ر ئه ویشه ده سه لاتدار به سه ر هه موو شتی کدا ﴿۵۰﴾

خۆ ئە گەر بایه ک بنیرین (داغ و سووتینەر) و له سوینگی ئەو بایه باغ و کشتوکالیان سیس و زەرد هەلگەری بە شوینیدا گازنده و ناشکوری دە کەن ﴿۵۱﴾ تۆ ناتوانی بە مردوو بژنەوینی و دەنگی خۆت بە کەر بیسیینی، کاتی که روودە سوورپیتن و پشت دە کەنەوه ﴿۵۲﴾ تۆ رێ نیشاندهری نابینایانی تا له گومرایی بیانگیرپهوه، تۆ ناتوانی بژنەوینی مه گەر به کهسانی که به نیشانه کانی ئیمه بروا بینن، جا له راست هه قدا خۆ به دەسه وه در بن ﴿۵۳﴾ خوا که ئیوهی دروس کرد له سه ره تادا بی هیژ بوون، جا پاش بی هیژی به گور و به هیژی خستن، له پاشانا هیژ و گوری لی ساندن و پیری کردن، ئەو هه رچی بیهوی خه لقی ده کا و ده یئافرینی و هه ر ئه ویشه زانا و به هیژ ﴿۵۴﴾ رۆژی که قیامهت و رۆژی به رێ دادی تاوانباران سویند ده خۆن (له دنیا و به رزه خدا) زیاد له (کاوینگ) سه عاتیکیان پێ نه چوه، ئابه م جوړه له پیشدا درۆیان ده کرد ﴿۵۵﴾ کهسانی که زانست و بروایان پی دراوه، وتیان: ئیوه به و جوړه ی که له کتیبی خوادا نووسراوه تا رۆژی قیامهت له به رزه خدا مانه وه، جا ئە مه رۆژی به رییه، به لام ئیوه نه تانده زانی ﴿۵۶﴾ جا له و رۆژ هدا بیانوو هیئانه وه ی سته مکاران سوودیان پێ ناگه یینی و ره زای خویان بو ناخواری (تۆ به شیان لی قه بوول نا کری) ﴿۵۷﴾ ئیمه له م قورئانه دا هه موو جوړه نه زیله و مه سه لی کمان بو به ره ی مرۆف هیئاوه، ئە گەر نیشانه یه کیان بو یینی، خوانه ناسه کان ده لێن، ئیوه له قسه ی پووچ به ولاره چی تر تان نییه (و جادوه) ﴿۵۸﴾ ئابه م جوړه خوا سوړ له دل و ده روونی کهسانی ئە دا که بی تاکان و نایانه وی بزنان ﴿۵۹﴾ خۆ راگره و تابشت بینه، به لینی خوا هه قه و دیته جی، نه کا کهسانی که به پله ی بروای یه قینی نه که یشتوو و به گومان و دوودل و دردۆنگن، تۆ قه لس بکه ن و به سووکت بزنان (و له جیی خۆت بتبزوینن) ﴿۶۰﴾